

ECLI:NL:RVS:2004:AQ6626

Instantie	Raad van State
Datum uitspraak	11-08-2004
Datum publicatie	11-08-2004
Zaaknummer	200308608/1
Rechtsgebieden	Omgevingsrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 6 september 2001 heeft het college van burgemeester en wethouders van Hillegom (hierna: het college) aan appellante vergunning verleend voor het bouwen van een kas op het perceel [locatie] kadastraal bekend gemeente Hillegom, sectie en nummer [...].
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

200308608/1.

Datum uitspraak: 11 augustus 2004

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

[appellante], waarvan de vennoten zijn [vennoten 1, 2, 3 en 4], allen wonende te Hillegom,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 6 november 2003 in het geding tussen:

appellante

en

het college van burgemeester en wethouders van Hillegom.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 september 2001 heeft het college van burgemeester en wethouders van Hillegom (hierna: het college) aan appellante vergunning verleend voor het bouwen van een kas op het perceel [locatie] kadastraal bekend gemeente Hillegom, sectie en nummer [...].

Bij besluit van 26 maart 2002 heeft het college het daartegen door [partijen] gemaakte bezwaar gegrond verklaard en het besluit van 6 september 2001 ingetrokken. Bij brief van 17 april 2002 heeft het college aangegeven dat bedoeld is dat de bouwvergunning wordt herroepen en een nieuw besluit wordt genomen, namelijk tot weigering van de bouwvergunning.

Bij besluit van 28 april 2003 heeft het college het besluit van 26 maart 2002 ingetrokken, de bezwaren van [partijen]. wederom gegrond verklaard en de gevraagde bouwvergunning alsmede de gevraagde vrijstelling van het bestemmingsplan geweigerd.

Bij brief van 30 juni 2003 heeft het college aangegeven dat het besluit van 28 april 2003 betrekking heeft op de aanvraag voor het bouwen van een kas op beide percelen [...].

Bij uitspraak van 6 november 2003, verzonden op 7 november 2003, heeft de rechtbank 's-Gravenhage (hierna: de rechtbank) het door appellante tegen het besluit van 28 april 2003, zoals verduidelijkt bij brief van 30 juni 2003, ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief van 18 december 2003, bij de Raad van State ingekomen op 18 december 2003, hoger beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 29 maart 2004. Deze brieven zijn aangehecht.

Bij brief van 29 april 2004 hebben [partijen]. een reactie ingezonden.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 29 juli 2004, waar appellante, vertegenwoordigd door mr. H. Oldenhof, advocaat te Den Haag, en het college, vertegenwoordigd door drs. H.P. van de Ven en ing. G.A. Bijnsdorp, beiden ambtenaar der gemeente, en M.J.W.B. Witteman, wethouder, zijn verschenen. Voorts zijn gehoord [partijen], vertegenwoordigd door mr. D.J.G. Timmermans, advocaat te Leiden.

2. Overwegingen

2.1. De bouwaanvraag ziet op de bouw van een kas in twee fasen. De eerste fase betreft een schuurkas met een oppervlakte van 575 m² en een aansluitende kas met een oppervlakte van 1573 m² op perceel [...]. Dit bouwwerk is gebouwd nadat daarvoor bij besluit van 6 september 2001 bouwvergunning was verleend. De tweede fase betreft een nog te bouwen kasgedeelte met een oppervlakte van 540 m², aansluitend op voormelde kas en grotendeels geprojecteerd op perceel [...].

2.2. De rechtbank heeft terecht vastgesteld dat het bouwplan in strijd is met het geldende bestemmingsplan "Landelijk Gebied 1997", zodat de gevraagde bouwvergunning slechts door het verlenen van vrijstelling van dat plan zou kunnen worden verleend. Bij de beslissing op bezwaar heeft het college, na te hebben overwogen dat de bij het besluit van 6 september 2001 verleende binnenplanse vrijstelling niet had mogen worden verleend, geweigerd alsnog met toepassing van artikel 19, eerste lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening vrijstelling te verlenen ten behoeve van het bouwplan.

2.3. Het betoog van appellante dat de rechtbank de beslissing op bezwaar ten onrechte in stand heeft gelaten, faalt. Het college was naar aanleiding van het door [partijen] gemaakte bezwaar tegen het besluit van 6 september 2001 gehouden dat besluit volledig te heroverwegen. Met de rechtbank is de Afdeling van oordeel dat het college de vereiste vrijstelling bij de beslissing op bezwaar in redelijkheid heeft kunnen weigeren. Dat de door [partijen] in bezwaar aangevoerde gronden geen nieuwe informatie bevatten omtrent het geldende planologische beleid van de gemeente en de provincie en het college de aanvraag om bouwvergunning al bij het besluit van 6 september 2001 op die gronden had kunnen afwijzen, maakt dat niet anders. Het college was gehouden dat beleid bij de beslissing op bezwaar te betrekken.

2.4. Het door appellante gedane beroep op het gelijkheidsbeginsel dient te worden verworpen. Haar stelling dat het college ook in andere gevallen bouwvergunningen in strijd met de wet heeft verleend, kan, wat er van de juistheid van die stelling verder zij, niet leiden tot het oordeel dat het college gehouden was ook in het geval van appellante in strijd met de wet te handelen.

Aan het feit dat aan appellante eerder bouwvergunning is verleend voor de bouw van koelcellen en een afdak, kan appellante voorts niet het gerechtvaardigd vertrouwen ontlenen dat ook voor het onderhavige bouwplan vrijstelling en bouwvergunning zouden worden verleend. Dit wordt niet anders indien, zoals appellante stelt, bij die eerdere vergunningverlening door het college is aangenomen dat het bedrijf van appellante niet in strijd was met het bestemmingsplan. Ook aan de omstandigheid dat de in deze procedure gevraagde bouwvergunning aanvankelijk was verleend, kan appellante, gelet op de hiervoor reeds vermelde gehoudenheid van het college het besluit van 6 september 2001 volledig te heroverwegen,

niet het gerechtvaardigd vertrouwen ontlenen dat die vergunning ook in stand zou blijven. De omstandigheid dat appellante een deel van de kas op basis van die vergunning inmiddels had gebouwd, kan evenmin tot de gevolgtrekking leiden dat die vergunning bij de beslissing op bezwaar niet alsnog kon worden geweigerd.

2.5. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. W. van den Brink, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. C.H.M. van Altena, Leden, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Van den Brink w.g. Klein Nulent

Voorzitter ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 augustus 2004

218-423.